

Sygn. akt: I C 307/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	St. sek. sąd Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w 24 kwietnia 2018 r. w J. na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. przeciwko L. W.

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. przyznaje z sum Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie na rzecz radcy prawnej E. Z. kwotę 6642 zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote) tytułem pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu

Sygn. akt I C 307/17

UZASADNIENIE

WYROKU z dnia 8 maja 2018 roku

W dniu 6 lipca 2017 roku do Sądu Rejonowego w Elblągu wpłynął pozew B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. przeciwko L. W. o zapłatę kwoty 58.580,41 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 4 – krotności stopy kredytu lombardowego NBP i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że w jej księgach rachunkowych widnieje zadłużenie pozwanego w kwocie 58.580,41 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 14 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy w Elblągu w sprawie sygn. akt X Nc 36573/17 zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 58.580,41 zł z odsetkami umownymi od dnia 6 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4349,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 13).

W dniu 28 sierpnia 2017 roku do Sądu Rejonowego w Elblągu wpłynął sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 14 lipca 2018 roku, w którym L. W. wskazał na brak legitymacji czynnej strony powodowej, brak udowodnienia wysokości należności objętej żądaniem, zarzut przedawnienia, a także wniósł o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w J. (k. 17 -21).

Postanowieniem z dnia 21 września 2017 roku Sąd Rejonowy w Elblągu przekazał sprawę do tut. Sądu (k. 26).

W uzupełnieniu braków formalnych pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 23 listopada 2017 roku strona powodowa podtrzymała swe żądanie, przy czym wskazała, że pozwany wpłacił po wniesieniu pozwu kwotę 140 zł i w tym zakresie ograniczyła we żądanie i wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 czerwca 2016 roku od Banku (...) S.A., z którym pozwany zawarł w dniu 20 marca 2013 roku umowę kredytu gotówkowego. Strona powodowa wskazała nadto, że nie doszło do przedawnienia roszczenia, albowiem pozwany po zawarciu umowy przelewu wierzytelności dokonywał spłat kredytu, a ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 22 lipca 2017 roku. Nadto strona powodowa wskazała, że przeciwko pozwanemu wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny w dniu 14 listopada 2014 roku. Strona powodowa wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwota 43.247,17 zł tytułem kapitału, kwota 7090,41 zł tytułem odsetek karnych banku, kwota 5.995,35 zł tytułem odsetek dynamicznych B., kwota 3778,12 zł tytułem odsetek umownych banku (k. 36 – 44).

W piśmie z dnia 6 marca 2018 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa i podtrzymał swe stanowisko jak w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Nadto wskazał, że spłaty kredytu dokonywał wyłącznie na rzecz Banku (...) S.A, nie wiedział też o wypowiedzeniu umowy kredytu (k. 96 – 103).

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 20 marca 2013 roku pozwany oraz Bank (...) S.A. zawarli umowę kredytu gotówkowego na okres do dnia 5 marca 2019 roku. W ramach umowy pozwany miał otrzymać do dyspozycji faktycznie kwotę 43.947,45 zł, a na rachunek banku miała być przekazana kwota 1052,55 zł z tytułu prowizji i kwota 7627,50 zł z tytułu opłaty za udostępnienie ubezpieczeń, natomiast całkowita kwota do zapłaty miała wynosić 92.905,52 zł, z czego kwota 52.627,50 zł miała stanowić kwotę kredytu, a kwota 40.728,02 zł miała stanowić koszt kredytu.

Dowód: umowa (k. 55 -59).

Bank (...) Spółka Akcyjna oraz strona powodowa zawarły w dniu 28 czerwca 2016 roku umowę przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły, że B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. nabywa od Banku (...) Spółka Akcyjna wierzytelności objęte wykazami – portfel I, II i III (załączniki 2-4).

Dowód: umowa (k. 41-51).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności do umowy z dnia 28 czerwca 2016 roku wskazano dane L. W. oraz kwotę 45.000 zł jako kwotę kredytu, a także kwotę łącznego salda w kwocie 56.012,59 zł.

Dowód: wydruk (k. 64 -67).

W dniu 29 czerwca 2017 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko L. W. w kwocie 58.580,41 zł z tytułu cesji wierzytelności od Banku (...) S.A. wynikającej z umowy kredytu gotówkowego z dnia 20 marca 2013 roku.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 4).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo w szczególności właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. nabył konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy z umowy kredytu gotówkowego z dnia 20 marca 2013 roku, a także wysokość nabytej wierzytelności.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanemu kwoty objętej żądaniem pozwu w ocenie strony powodowej są umowa przelewu wierzytelności, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu oraz wydruk – tabela.

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanemu, a nadto nie stanowią dowodu wysokości zobowiązania pozwanego.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowa sprzedaży wierzytelności, wydruk tabela, także wyciąg z ksiąg rachunkowych B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu, że przedmiotem tej umowy była jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności są załączniki nr 2-4 do tej umowy, obejmujące konkretne wierzytelności objęte umową przelewu, tzw. portfele I – III. Załączniki ten mają istotne znaczenie albowiem konkretyzują przedmiot umowy przelewu wierzytelności. W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i załączniki do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 20 marca 2013 roku.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy, nie mógł być wydruk - tabela (k.64-67). W szczególności należy wskazać, że wydruk – tabela ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo (brak jest dokumentu, z którego wynikałoby, kim jest osoba która wskazał wydruk – tabelę podpisała).

Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 20 marca 2013 roku. Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14

legalis 1213577). Zapisy z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowych załączników do niej, a także źródła istnienia samego zobowiązania pozwanej (umowy kredytowej), nie mogły być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Dodać także należy, że strona powodowa nie przedłożyła żadnego zawiadomienia przesłanego do pozwanego o zmianie wierzyciela. Z przedłożonych przez niego dowodów wpłaty wynika, że cały czas regulował on raty kredytu do pierwotnego wierzyciela, co wskazuje, że faktycznie nie wiedział on o zmianie wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła wobec pozwanego konkretną wierzytelność z umowy z dnia 20 marca 2013 roku, a zatem wykazała swej legitymacji czynnej.

Nadto strona powodowa nie udowodniła wysokości swego żądania.

Sąd nie uwzględnił wyliczenia w formie tabeli k. 71-74, albowiem nie wiadomo kiedy i przez kogo ta tabela została sporządzona (brak jest dokumentu, z którego wynikałoby, kim jest osoba która wskazywany wydruk podpisała).

Sąd także nie uwzględnił zestawienia wpłat, k. 69 – 70, brak jest w tym zestawieniu kwot wpłat, a nadto tak samo nie wiadomo kiedy to zestawienie zostało sporządzone i przez kogo (brak jest dokumentu, z którego wynikałoby, kim jest osoba która wskazywany wydruk podpisała).

Nadto z uwagi na brak dokumentu wypowiedzenia umowy, nie jest możliwe ustalenie zasadności naliczania odsetek karnych, odsetki te nie zostały także wyliczone.

Nadto brak jest dokumentu, z którego wynikałoby zasadność naliczenia odsetek tzw. dynamicznych B., nie przedstawiono sposobu wyliczenia wskazanych odsetek.

Z uwagi na brak dokumentu wypowiedzenia umowy oraz harmonogramu spłat i wpłat faktycznie dokonanych przez pozwanego, Sąd nie był także w stanie ocenić w pełni zarzutu przedawnienia. Należy bowiem zważyć, że kredyt miał być spłacany aż do 2019 roku, zatem przy braku wypowiedzenia umowy nie wystąpił jeszcze termin wymagalności wszystkich rat kredytu. W przypadku, gdyby umowa kredytu została wypowiedziana, to od tej daty można by liczyć wymagalność roszczenia i ocenić zasadność zgłoszonego zarzutu przedawnienia.

Dokumentem potwierdzającym wypowiedzenie umowy kredytu, jak również dowodem potwierdzającym wysokość samego żądania strony powodowej, nie mogła być też kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego (k. 63). Kserokopia ta nie potwierdzona za zgodność nie mogła być uznana za dowód w sprawie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 marca 2018 roku V ACa 277/17 lex 2473752).

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.

Na marginesie należy dodać, że Sąd nie umorzył postępowania co do kwoty 140 zł, co do której strona powodowa ograniczyła żądanie, albowiem nie wskazano, czy cofnięcie to nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia, a pozwany nie przedstawił stanowiska w tym zakresie. Ostatecznie co do tej kwoty także oddalono powództwo na podstawie powyższych rozważań.

W pkt II orzeczono na mocy § 8 pkt 6 i §4 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. Wynagrodzenie to zawiera także podatek VAT.